

10 otázek pro ... Adama Sigmunda

Adam Sigmund je partnerem v advokátní kanceláři ŽIŽLAVSKÝ. Je také insolvenčním správcem se zvláštním povolením. Zaměřuje se na insolvenční právo a jeho mezinárodní přesahy a dále na soudní spory. Je členem Rady expertů Asociace insolvenčních správců a působí v odborné sekci České advokátní komory pro insolvenční právo.

1. Největší pracovní úspěch?

Za největší pracovní úspěch považuji to, jakou firmu se nám podařilo s mými kolegy vybudovat a kam jsme ji na trhu právních služeb a insolvencí dostali. Jsem vděčný za to, jaký se nám podařilo vytvořit tým a vážím si toho, že u nás lidé rádi pracují.

2. Knížka, kterou jste četl naposled?

Naposled jsem četl a stále čtu (kniha má více než 1000 stran) Atlasovu vzpouru od Ayn Rand. Je to zajímavě beletristicky zpracovaná studie autorčina vlastního filosofického směru zvaného objektivismus (nebo také etický egoismus), podle kterého je člověk nejvyšším cílem a hodnotou a nemá být nástrojem ostatních. Tato kniha je považována za druhou nejinspirativnější knihu v USA (po Bibli). I když se neztotožňuji se silně individualistickými a egoistickými prvky této filosofie, souhlasím se škodlivostí vládního etatismu, který Rand kritizuje. Vynikající knihou je HHhH (Himmlers Hirn heisst Heydrich) od Laurenta Bineta, která pojednává o operaci Anthropoid a likvidaci Reinharda Heydricha. Je o hrdinství československých parašutistů Jana Kubiše, Jozefa Gabčíka a jejich spolubojovníků. Binet ať Francouz, přesto skládá velmi upřímný hold Čechoslovákům a vyzdvihuje jejich čin jako nejvýznamnější individuální odbojový čin druhé světové války. Škoda, že přímo v naší zemi nejsou tito vlastenci bojující proti národnímu nepříteli vždy dostatečně oceňováni...Pokud má někdo rád sci-fi, tak můžu doporučit čínskou optiku v The Three Body Problem od Liu Cixin.

3. Čím Vás dokáží studenti překvapit?

Na České advokátní komoře přednáším kurz Insolvenční právo, který je jedním z povinných seminářů v rámci praxe advokátních koncipientů. To samozřejmě nejsou žádní studenti, ale hotoví právníci, nicméně z pohledu advokátního stavu jsou to teprve čekatelé na vstup. Co mne u nich mile překvapuje, je jejich kritické myšlení, které projevují při diskuzích o insolvenčním prostředí a o aktuálním stavu insolvenční legislativy. Mají znalosti i z jiných oborů, které často i vystudovali, což dříve tak běžné nebylo. Jsem rád, že také projevují cit pro sociální otázky, který je např. v oblasti oddlužení, tedy osobního bankrotu, nezbytnou výbavou. Působí na mne více multidisciplinárně, než předchozí generace, včetně té mojí. A v tom je, myslím, budoucnost. Řada mých přátel pracuje v jiných oborech, než které vystudovala, a jsem přesvědčen, že význam formálního vzdělání bude do budoucna ještě více klesat. Naopak kritické myšlení, schopnost adaptace a neustálého učení, samostatnost a schopnost teamové práce má budoucnost.

4. Proč jste se rozhodl stát právníkem?

Právníckou profesi máme v rodině, advokáty jsou moje máma i bratr. Naši předkové byli v minulosti dědičnými rychtáři na Moravě. Osobně mne k právnícké profesi přivedl jakýsi vnitřní smysl pro spravedlnost. Nemám rád, když se někomu děje křivda či bezpráví, když se někomu ubližuje. Advokacie je profesí zaměřenou právě na pomoc v takových situacích. Už samotné latinské slovo advocatus charakterizuje tuto profesi jako tu, která je přivolána na „obhajobu“ někoho v nouzi. Takto

se snažím naši profesi vnímat, byť existují i jiné definice, rovněž pravdivé a výstižné, ovšem méně poetické (např. povolání, které se zabývá poskytováním právních služeb za úplatu). Nejcennější na advokacii je to, že se jedná o svobodnou profesi, ve které je advokát svým pánem, který nikomu vrchnostensky nepodléhá a etický a disciplinární rámec je ze zákona svěřen samosprávné advokátní komoře, tedy tělesu tvořeném společně všemi advokáty.

5. Co byste vzkázal mladým lidem, kteří uvažují o právnické profesi?

Právnická profese je poměrně širokým pojmem. Jako právník se můžete věnovat svobodným povoláním, jako je advokacie, notářství, soudní exekutorství, nebo můžete být soudcem či státním zástupcem, policistou, politikem, stejně jako můžete pracovat v kompletní hierarchii státní správy. Jako zaměstnanec pak můžete být podnikovým právníkem, popř. vykonávat manažerské funkce; a to zdaleka není všechno. Opravdu dobře znám poměry advokacie a mohu říci, že ve srovnání s některými jinými obory je v advokacii relativně větší prostor pro kreativitu, uplatnění mezioborových znalostí, zaručený přísun nových výzev a adrenalinu. Na druhou stranu je dobré, aby byl advokát připraven na značnou stresovou zátěž, byl schopen se rychle (a pokud možno dobře) rozhodovat a aby byl schopen za svá rozhodnutí vždy nést odpovědnost (včetně osobní majetkové). Na rozdíl od např. státní správy se jedná o vysoce konkurenční podnikatelské prostředí, kde nikdo nedostane nic zadarmo a kde se nehodnotí snaha, ale pouze výsledky. Pokud by se snad chtěl někdo řídit zavádějícími žebříčky nejlépe placených profesí a chtěl být advokátem primárně pro peníze, pak bych mu to raději ani nedoporučoval. Schopný člověk si zajímavé peníze vydělá snadněji a s menší odpovědností a rizikem v jiných profesích, neschopný pak nejspíše nikde. Advokacie je povoláním s pevným etickým kodexem a mravními zásadami, jejímž posláním je hledání spravedlnosti a ochrany před bezprávím, nikoliv čistým businessem zaměřeným toliko na dosažení a udržení zisku za každou cenu.

6. Ideální způsob relaxace?

Tak určitě čas strávený s rodinou. Čas strávený s rodinou je pro mne relaxem číslo jedna. S dětmi je to vždy ideální kombinace odpočinku i adrenalinu a zaručený způsob, jak nemyslet na práci. Dobrou relaxací pro sedavá zaměstnání je také sport. Osobně doporučuji Thai box, je to aerobní sport, který snižuje celkový cholesterol, čistí hlavu, ale hlavně je při něm legrace. Výbornými rodinnými aktivitami jsou také kolo a lyže. Když máte co dělat, abyste dohonili své desetileté dítě, sjíždějící šusem sjezdovku, tak je to taky náramná zábava.

7. Zážitek z praxe, který Vám nejvíce utkvěl v paměti?

Případ trestní obhajoby, ve kterém sice byla moje klientka odsouzena do výkonu trestu, dokonce i s čerstvě narozeným dítětem, avšak po čase jí byla udělena prezidentská milost. Papež František požádal prezidenta republiky o udělení milosti ke konci Svatého roku milosrdenství. Jak uvedl prezidentův mluvčí Ovčáček: „Papež František se na prezidenta republiky s žádostí prokázat tento akt obrátil osobním dopisem. Bylo zcela na rozhodnutí prezidenta republiky, jakou formu aktu milosrdenství a laskavosti zvolí.“ Klientka, která se starala ve vězení o malé dítě, které by po dosažení tří let muselo být matce odebráno, dostala prezidentskou milost, ačkoliv jinak nesplňovala podmínky, které prezident stanovil pro omilostnění (dlouhodobá nemoc).

8. Čím byste byl, kdybyste nebyl právníkem?

Lékařem. Tak to chtěla moje babička a je to povolání, ke kterému mám největší úctu a respekt. Asi těžko si lze představit altruističtější profesi, jejíž přímou podstatou je pomoc lidem a záchrana jejich zdraví a života. Na druhou stranu odpovědnost, kterou lékaři a sestry nesou, nelze srovnat s žádnou jinou profesí, což patrně platí i o stresu, kterému jsou vystaveni.

9. Jací lidé vás nejvíce dokáží rozčílit?

Nabízelo by se říci hloupí lidé. Těch je určitě hodně. Ale oni za svou hloupost nemohou. Nabízelo by se říci zlí lidé, ale ani oni za svou povahu nemohou. Nejvíce mne štve lhotejní lidé, protože

lhostejnost k ostatním lidem a ke světu je důvodem mnohého utrpení a přitom lhostejnost je něco, co nemusí být člověku přímo dáno a dá se překonat.

10. Vaše práce vyžaduje rozhodnost. Přesto - jsou v životě nějaké situace, kdy jste nerozhodný?

Jsou. Poměrně často. Např. když jsem kolem oběda v Karlíně na stanici metra Křižíkova, tak se nemohu rozhodnout, zda si dát thajské jídlo od Thai Father, což je právník, který usoudil, že bude nejužitečnější, když bude lidem připravovat špičkovou thajskou kuchyni, kterou se naučil vařit při svém pobytu v této zemi, anebo quebecké jídlo Montréal Poutine v La Garage. Samozřejmě, že je možné učinit kompromis a dát si oboje. Zde se naštěstí nejedná o Sofiinou volbu.

© EPRAVO.CZ - Sbírka zákonů, judikatura, právo | www.epravo.cz

Další články:

- [10 otázek pro ... Kateřinu Mikulovou](#)
- [10 otázek pro ... Martina Dančišina](#)
- [10 otázek pro ... Šárku Doležálkovou](#)
- [10 otázek pro ... Miroslava Různara](#)
- [10 otázek pro ... Vojtěcha Hanzala](#)
- [10 otázek pro ... Marka Netáhla](#)
- [10 otázek pro ... Barboru Karo](#)
- [10 otázek pro ... Michala Lieskovana](#)
- [10 otázek pro ... Davida Urbance](#)
- [10 otázek pro ... Petra Otevřela](#)
- [10 otázek pro ... Tomáše Ditrycha](#)